

...Megtaláltam a semmit.
Torkára hang nem jött. Béna volt.
Vigyorgott.
A Valamire csak
Ő
jut,
nem én...

(Az örök)

Isten játszik... végeivel életünknek, a Gondot bízta
ránk, a teremtés fájó gyönyörének csillagát: a semmiből
a valamibe...?

A vető ember aratásának örömét.

A vanság a teremtés lehetősége.

A kézbe fogható.

A szóba fogható.

Az ívszínekbe fogható...

A művészet: Fenség. Az alantságot is fennen
megmutató.

Az égő hit.

Isten kivert Édenéből a csókszívű Teremtés mámorára.

Fáj, hogy Isten megvert minket. De a lázadás
gyönyöreit ránk bízta.

Lázadunk.

A jót akarjuk szépen.

Hazányi szóban,

égreszóló hangban,

szivárványívben.

E könyv az egyhúron pendülés lehetősége: a sorsíratra
szó, a hallomás, a látomás szív mázsán mérhető értéke.
Találjon látóra, hallóra, hogy az Éden eltakart csillaga alatt
a semmi ne szólhasson ránk.

A harmónia álmom.

Ragyogjon az álmok csillaga.

Zselicki József